

Životopis pana Jiřího Frýby

Pan Jiří Frýba se narodil 2. června 1947 v Trutnově. Své dětství však prožil převážně v Jasenné a Pilníkově se svou mladší sestrou Hankou a rodiči, kteří oba pracovali v masně. Se svou matkou často chodil pomáhat místním sedlákům. Na tuto dobu má pan Frýba krásné vzpomínky, stejně jako na chvíle, kdy hlídal svou mladší sestru společně se sousedovic dětmi.

Dětství uplynulo rychle jako voda a nastala školní léta. Kamarádi, dětské tábory, základní škola – tolik vzpomínek, veselých i dojemných. Každé dítě má své sny a pan Jiří jich měl hned několik. Chtěl se stát hercem nebo námořníkem. Jeho mamince se však synovy plány příliš nezamlouvaly, a tak se nakonec v Hradci Králové vyučil elektrikářem.

Znalosti z oboru se mu hodily i později, když v roce 1966 nastoupil na vojnu jako radista. Podle slov pana Jiřího byla vojna „zlatá“ – až na 21. srpen 1968. Tehdy se odehrála událost, která změnila a ovlivnila životy mnoha lidí, včetně pana Frýby. Československo bylo napadeno vojsky Varšavské smlouvy. S křikem tehdy přiběhl řidič se zprávou, že se blíží tanky. Pan Frýba napsal domů dopis na rozloučenou a spolu s ostatními byl připraven se bránit.

Přestože ho vojna a zmíněný srpen velmi zasáhly, život šel dál. Po návratu se opět usadil v Jasenné, kde se z něj stal aktivní občan. Život místních lidí zpestřoval například tanečními zábavami při svíčkách, které sám pořádal. Právě jedna z těchto zábav změnila i jeho vlastní život, protože na ní poznal svou budoucí manželku z Nového Plesu.

Později se pan Jiří Frýba usadil na Novém Plese, kde pro sebe a svou rodinu postavil dům. Narodily se mu dvě dcery a svůj život spojil nejen s rodinou, ale také se svými zálibami. Celoživotní vášeň pro sport, divadlo, historii a spolkový život zúročil v místních spolcích, kterým věnoval mnoho času a energie.

V současnosti je pan Jiří Frýba pradědečkem a jeho největším přáním je strávit ještě co nejvíce času se svou rodinou a pravnoučetem. Prožil dlouhý a pestrý život plný různorodých zážitků, zkušeností a vzpomínek. Žil v jiné době, než je ta dnešní, přesto by budoucím generacím rád předal jednoduché poselství: aby občas odložily telefony a více se věnovaly skutečnému životu, lidem kolem sebe, rodině, přátelům a dění ve své obci.